

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In strălănătate 300 Lei

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Marile binefaceri ale Blajului

Sâmbătă în 14 și marți în 16 Martie s'au votat, de către Consistorul Arhiepiscopesc al Blajului, ajutoarele pentru studenții și elevii buni și săraci.

Au primit 28 studenți universitari câte 2000, 3000 și 4000 Lei, iar 47 elevi de la școlile secundare din țară, cei din cursul superior câte 1000, iar cei din cursul inferior câte 600 Lei.

Suma împărțită se ridică la 118.600, zi: una sută optăprezece mii șase sute Lei.

Să mai adăugăm apoi la aceasta și faptul că în cursul anului școlar 1934/35 au primit 105 elevi de la școlile din Blaj — și anume 60 de la Liceu, 25 de la Școala Normală și 20 de la Școala Comercială — cu totul 2310 table de țâpăi în greutate de cam 2½ kgr. pâinea. Socotind kilogramul de pâine numai în 6 Lei, urmează că s'a împărțit pâine în valoare de Lei 34.650; și astfel suma ajutoarelor împărțite de către Mitropolia de la Blaj, într'un singur an școlar, face Lei 153.250.

În criza aceasta grozavă și între împrejurările grele de astăzi, suma de Lei 153.250 nu este de desprețuit, cu atât mai ales că biserica noastră a pierdut în războiu și după războiu mai bine de 3/4 din averea sa.

Iată cum:

În cursul războiului biserica noastră a fost constrânsă a iscali la împrumutul de stat ungar sume mari și frumoase. Toți acești bani sunt pierduți. Îndată la începutul României Mari a pierdut ½ din averea rămasă, prin schimbarea coroanelor. Prin reforma agrară și-a pierdut aproape întreg pământul și pădurile avute, rămânându-i, fiecărei fundațiuni, abia câte 200 jughere. A urmat apoi conversiunea, care i-a mai păpat, drept pupază pe colac, încă o jumătate din averea rămasă.

Și dacă, după atâtea pierderi, a fost în stare să împărtească totuși 153.250 Lei, e semn că averile noastre bisericesti au fost foarte bine, cinstite și conștiincios administrate.

Să nu uităm însă un lucru: Oa s'au putut împărți atâtea bani, se datorește înainte de toate inimelor atât de nobile ale acolora cari au făcut aceste fundațiuni. Anul acesta s'au împărțit ajutoare din fundațiunile mitro-

politului Alexandru Șterca Șuluț, a mitropolitului Dr. Ioan Vancea, a prepozițiilor Ioan Micu Moldovan și Simeon Pop Matei, a mirenilor Augustin Laday și I. T. Cheșianu, și din fundațiunea orfanotrofului întemeiată de mitropolitul Dr. Vasile Suci. Iară fundațiunea țâpăilor este făcută din milostenia episcopilor Petru Pavel Aron, Atanasie Rednic și mai ales Grigore Maior, cel din urmă regulând această fundațiune și poruncind să se dea tot la câte 5 zile câte un țâpău elevilor buni de la școlile din Blaj.

Studenții și elevii cari se bucură astăzi de aceste ajutoare să bage bine de seamă la două lucruri:

1. Oă aceste ajutoare le primesc pe urma dărniceii marilor arhieriei, preoți și mireni ai bisericii unite, cari și-au jertfit totul, iar uneori și-au chiar tras de la gură, ca să-i poată ajuta pe ei.

2. Că dacă nu se făcea o administrație cinstită și cu adevărat bine chibzuită a acestor fundațiuni — ci o administrație păcătoasă cum se face în cele mai multe părți la noi în țară astăzi — după atâtea pagube suferite, nici prin gând nu ne-ar fi putut trece să mai rămână ceva și de împărțit.

Încă două lucruri ar trebui apoi să facă ceice se împărțășesc de aceste ajutoare:

a) Să zică cel puțin câte un „Doamne iartă-i păcatele aceluia din a cărui bani ori pâine mă înfrupt eu astăzi” și să țină cu toată dragostea și însuflețirea la biserica aceea care-i întinde aceste ajutoare.

b) Să nu-și uite, când va ajunge la bunăstare, a da înapoi banii primiți, ca să se înfrupte din ei și alții. Iar, dacă-i va fi cu putință, să facă și el cel puțin câte o astfel de fundațiune.

Ce fericit ași fi, dacă cuvintele mele ar fi ascultate și dacă n'ași fi glasul celui ce strigă în pustie!

Iuliu Maior

Cel mai mare pod din țară. Zilele trecute a fost terminat cel mai mare pod de lemn din țară. Podul are o lungime de o jumătate de km. și e făcut peste Donare în fața Galașilor, ca să se poată trece în Dobrogea.

Simțul curățeniei

Cultura și curățenia merge mână în mână. Cu cât cineva cunoaște mai multe lucruri, a umblat lume mai multă, cu cât a avut o creștere mai îngrijită și a învățat la dascăli buni, cu atât iubește mai mult curățenia.

Între semnele de pe cari deosebim o țară și un popor cult, locul întâiu îl ține curățenia. — Popoarele cari trăesc în întunecul neștiinții, nu dau aproape nimic pe curățenie: nici pe a hainelor, nici pe a locuinții. Trăesc îmbrăcate în zdrențe, nu cunosc săpunul, locuiesc deavalma cu dobitoacele. Casa oamenilor e și grajdul vitelor. Locuințele, colibele lor duhnesc a miresme grele și nesănătoase, boalele se țin de călcăiul lor, cele molipsitoare îi seceră cu nemiluita. — Pădăchii huzuresc de bine.

Nu trebuie să fie numai decât sălbatici oamenii cari trăesc în așa iad. E destul să fie incuți, să nu aibă cunoștințele de lipsă.

Necurăția de la trup, haine și casă, trece și la sufletul care locuiește în așa trup nespălat și păcătos. Cei necurați la trup trăesc în toate păcatele, sunt mâncați de toate patimile, și simțemintele frumoase, omenești, sunt rare într'e ei.

Și, iarăși, cu cât un popor e mai învățat, mai cu grije crescut, cu mai multe școli, cu mai mulți oameni cu carte, cu atât e mai curat.

Cultura merge în rând cu curățenia.

Bogăția e semn de cultură la un neam numai când acela e și iubitor de curățenie.

Căci sufletul lustruit și crescut prin cultură, poate să locuiască într'un trup sărac, dar niciodată într'unul necurat. Curățenia e aerul în care trebuie să respire omul mult; fără ea nu poate trăi. Fără bogăție poate.

Românii sunt, peste tot, un popor curat. Nu și-ar fi ales altfel culoarea albă la portul lor național și la spoitul caselor. Culoarea albă se ține cu cheltuială și cu hărnicie. Dacă am fi din fire necurați, am fi îmbrăcați și noi cămașă colorată, ciorapi din pânză neagră, ca atâtea neamuri. Ne-am fi vopsit casele galben sau întunecat. Haina de postav negru o porți până se rupe, și nimeni nu o spală.

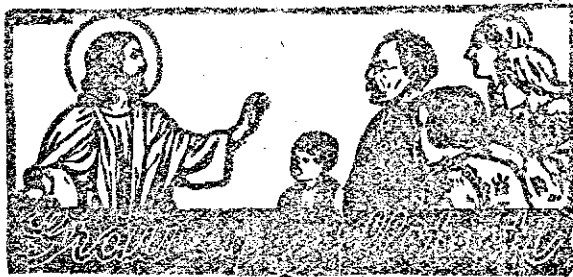
În cele mai multe ținuturi această iubire de curățenie — dovadă de cultură — se arată la fiecare pas, în îmbrăcăminte, în locuințe, în sănătatea oamenilor, în lipsa boalelor molipsitoare.

Din nenorocire mai avem sate cu prea

puțină cultură, cu o slabă grijă de curățenie. Mai avem case în care vițelul, mielul nou născut crește în aceeași cameră cu oamenii. Mai avem case frumoase și albe pe dinafară, iar dacă intrii înăuntru te înnece de aerul otrăvitor. Mai sunt rude pe creștini în cusăturile cărora se ascunde păduchele de haine. Cam puteți ști prin ce regiuni mai avem asemenea vietăți: locul lor îl arată drumul pe care-l face tifosul exantematic atât de des.

România, țară mare acum, bogată, cu popor deștept trebuie să ajungă o țară cultă. Și cel dintâi semn pe care-l vom da despre cultură, va fi iubirea de curățenie și în cele sufletești.

Dela Secțiile „Astrei”

Tălcuirea evangheliei duminicii

Duminica IV, din postul mare
(Marcu 9, 17-31).

17. *În vremea aceea venit-a un om la Isus închinându-l înaintea lui și zicând: „Învățătorule, am adus la tine pe fiul meu carele are duh mut; 18., și ori unde-l apucă, îl zdrobește și face spume și scârșnește cu dinții și se usucă. Și am zis ucenicilor tăi să-l scoată, și nu l-au putut”.*

Partea întâie din stih 17 e luată din evanghelia sf. Matei 17, 14 și 15. Numai începând cu cuvântul »Învățătorule« este dela sf. Luca 9, 17. Celece ni-se istorisesc aici s'au întâmplat în ziua cea dintâi după schimbarea la față a Domnului, la poalele muntelui, cam pe locul unde este astăzi satul Daburieh. Duh mut, adică diavolul care-l cuprinsese l-a și amuțit pe bietul copil. »Se urcă« adică se usucă pe picioare, văzând cu ochii.

19. *Iară el răspunsând a zis: „o neam necredincios, până când voiți fi cu voi? Aduceți-l la mine!”*

Ceeace spune aici Isus este îndreptat către popor și nu către ucenici, ceeace se vede mai ales din expresiunea: »o neam necredincios«. Din cuvintele cam aspre ale lui Isus nu trebuie să deducem că Isus și-ar fi pierdut răbdarea, ci că ar fi dorit să-i vadă și pe evrei cât mai iute făcând parte din turma sa.

20. *Și l-au adus. Și văzându-l, îndată l-a scuturat pe el duhul: și căzând la pământ, se tăvălia spumând. 21. Și a întrebat pe tatăl lui: „câtă vreme este de când i-s'a făcut lui aceasta?” Iară el a zis: „Din pruncie. 22. Și de multe ori și în foc l-a aruncat și în apă, ca să-l piarsă. Ci, de poți ceva, fie-ți milă de noi și ne ajută”.*

Pe când sf. Matei (17, 14-23) și sf. Luca (9, 38-43) ne povestește numai în general că tatăl pruncului s'a rugat să-i vindece băiatul, pe atunci sf. Luca ne spune că acesta era singurul lui prunc și ne redă chiar și cuvintele cu cari s'a întrepus tatăl: »ci, de poți ceva, fie-ți milă

de noi și ne ajută«. Din aceste cuvinte se vede că credința tatălui a fost cam slabuță. Tatăl nu trage la îndoială putința lui Isus de a face minuni peste tot, ci nu-i venea să creadă că va fi în stare să vindece pe un băiat în mod atât de grozav cuprins de duhul cel necurat.

23. *Iară Isus a zis lui: „de poți crede, toate se pot celui credincios”.*

Prin aceste cuvinte trezește în el credința. Cam aceeași învățătură a dat-o Isus și la Matei 17, 18 și următoarele. Vindecarea atârnă deci dela credință.

24. *Și îndată strigând tatăl pruncului, cu lacrimi a zis: „creș, Doamne; ajută necredinței mele”.*

Sub necredință aici se înțelege credință slabă. Tatăl a fost om smerit și n'a voit să se laude cu credința sa, de aceea l-a rugat pe Isus să-i întărească credința.

25. *Și văzând Isus că năvălește poporul, a certat duhul necurat zicând lui: „duh mut și surd, eu îți poruncesc: ieși dintr'însul și mai mult să nu mai intri în el. 26. Și strigând și mult scuturându-l, a ieșit; și s'a făcut ca un mort, încât mulți ziceau: „a murit”. 27. Iară Isus apucându-l de mână, l-a ridicat și s'a sculat.*

La sf. Matei și sf. Luca ni-se povestește numai faptul vindecării, sf. Marcu însă ne povestește foarte amănunțit toate împrejurările acestei vindecări atât de interesante și de minunate.

28. *Și intrând el în casă, ucenicii l-au întrebat deosebi: „pentru ce nu l-am putut scoate noi?” 29. Iară el le-a zis: „acest fel cu nimica nu poate ieși; fără numai cu rugăciune și cu post”.*

La sf. Matei 17, 20 Domnul nostru Isus Hristos răspunde că pentru necredința apostolilor. În stihul următor apoi se răspunde, aproape cu aceleași cuvinte ca la sf. Marcu 9, 29. Semn că acel diavol a fost unul dintre cei mai puternici.

30. *Și ieșind de acolo, mergea prin Galilea și nu a voit ca să l'știe cineva. 31. Și i învăța pe ucenicii săi și le zicea lor: „Fiul omului se va da în mâinile oamenilor, și-l vor omori; și după ce-l vor omori, a treia zi va învia”.*

Oea dintâi anunțare și prorocie a preoției sale a făcut-o Isus apostolilor săi, îndată după ce a mărturisit sf. Petru despre Isus că el este Fiul lui Dumnezeu. Aceasta, a doua prorocie, a făcut-o îndată după schimbarea sa la față și după vindecarea pe fiul cel îndrăcit. Isus, după vindecarea acestui îndrăcit, a trecut numai prin Galilea, fără de a se fi oprit undeva, fiindcă avea de gând să se ocupe de astă dată cu mai dinadinsul de învățării și apostolii săi, știind că i-se apropie moartea.

* * *

Rugăciunea împreună cu post are o putere nebănuită de noi. De aceea să nu încetăm a ne ruga și a posti. — Să nu despărțim rugăciunea de post, pentru că nici rugăciunea fără post, nici postul fără rugăciune nu este în stare să producă efecte mari. — Chinurile îndrăcitului au fost foarte mari. Tot pe atât de mari sunt și chinurile sufletului despărțit de Dumnezeu. — Să băgăm bine de seamă, nu cumva să zică și despre noi Mântuitorul: »o neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când voi răbda pe voi?»

Părintele Iuliu

Misionarii ordinului călugăresc internațional de Sf. Don Bosco

„Frații Salesieni” ai ordinului călugăresc internațional de Don Bosco, fiind foarte creștinoși memoriei și spiritului de propagandă fondatorului lor, măresc zi de zi apostolatul lor de misionari.

În 1935 au plecat în țările de misiuni misionari, 19 preoți, 109 seminariești, 36 călugări și 29 misionari mai vechi, cari au istorceau la posturile lor, după ce făcuseră un scurt popas în Europa.

Din 164 misionari cari plecau pe prima dată, 124 sunt italieni, 9 spanioli, 8 germani, 6 engiezi, 5 jugoslavi, toți eciliali aparțin la opt naționalități diferite și sunt originați de prin Argentina, Uruguay (America) Brazilia și din insulele Timor (Australia).

Coloniști catolici în insula Rhodos

În interiorul insulei Rhodos din Marea Egee, chiar în iama unei frumoase păduri de pin, s'a întemeiat de curând un sat nou „Campochiaro” care pentru un moment nu are mai mult de 30 de căsuțe curate și comode dar care va avea mai bine de vreo sută căsuțe și va fi terminat.

Primii coloniști au sosit, aduși de un misionar franciscan. Așteptând ca biserică și școala să fie terminate, acest călugăr a instalat într-o casă țărănească, o biserică și o școală provizorie. Parohia aceasta va fi a opta în diocesa Rhodosului.

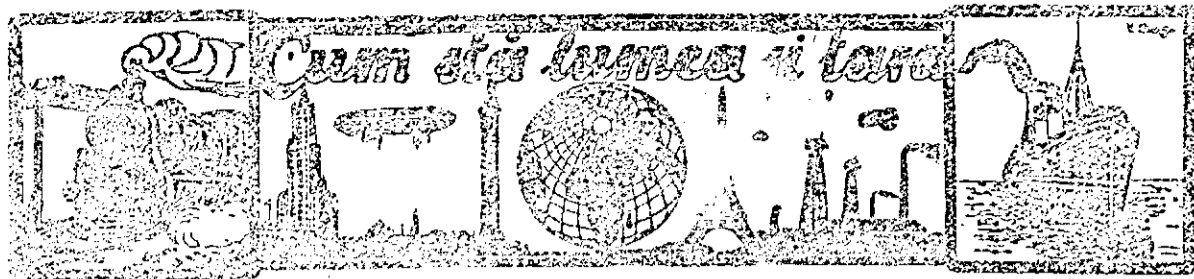
Catolicismul la Rhodos a avut multe îndurări. Impianțat, după cum spune tradiția chiar de Sfântul Paul, el a cunoscut în timp cavalerismului o epocă de glorie și de înflorire dar a fost ruinat mai târziu de către sultan Soliman al II-lea. Astăzi câștigă puțin cu puțin din terenul pierdut și se pregătește pentru nouă tălătorie grație muncii depuse de preoți și călugării catolici.

Un aeroplan construit de un misionar

Nu de mult un savant francez numit Mignat, a construit cel mai mic avion din lumea poreclit, din cauza micimii lui, „păduche al cerului”. Al doilea avion de acest fel și primul din Asia, a fost construit acum de un călugăr P. Picot, misionar în Rangun (Birmaniam, Asia) care-și va conduce singur aparatul.

În mai puțin de trei luni, nelucrând decât în momentele libere, misionarul a putut termina scheletul aeroplanului, iar după șase luni, l-a terminat în întregime. Acest aeroplan se deosebește mult de aeroplanelle obișnuite. În întregime, el nu cântărește decât 114 kg. Rezervorul său conține vreo 40 de litri de benzină și motorul, de 25 cai putere, permite viteza de 128 km. pe oră și un zbor nelăunț rupt de 400 km.

Un câine curajos. Un turc a fost decorat de guvernul lui Kemal Pașa. Faptul pentru cari a primit această răsplată nu este altul decât că el a salvat viața a două persoane ale sale. Le-a săvârșit câinele său, un câine mare clobănesc. Iată isprăvile cânelui. Într-o noapte a pus pe fugă o haită de 6 lupi cari au atacat o turmă de oi. Doi dintre lupi au fost mușcați. În altă noapte a trântit la pământ un hoț ce voia să fure o oaie, și l-a ținut nemiscat până a venit stăpânul și l-a predat jandarmilor. În timpul iernii a scăpat dela moarte pe doi călători cari au căzut în prăpastie. Câinele a lătrat până au venit ajutoarele. Pentru aceste fapte ale cânelui, a fost decorat stăpânul care-l îngrijește.

In fața păcii străjuiesc încă nori grei și primejdioși

Mare încordare între Franța și Germania

Scriam în numărul trecut al gazetei că guvernul german a trimis soldați pe o fâșie de pământ din jurul Rinului, numită Renania, călcând astfel în picioare contractul dela Locarno iscălit în 1925. Franța și Belgia, căci ele erau în primul rând nedreptățite prin acea călcare, au făcut plânsoare la Societatea Națiunilor, arătând nedreptatea ce li-s'a făcut.

Președintele Societății Națiunilor a trimis îndată scrisori membrilor săi, chemându-i la sfat, ca să hotărască, ce-i de făcut împotriva nedreptății săvârșite de Germania. Sfatul era sorocit pe ziua de 13 Martie. Intre timp Englezii au poftit pe membrii Societății Națiunilor să țină sfatul la Londra, nu la Geneva. În urma acestei schimbări Sfatul Societății Națiunilor a început la Londra, sâmbătă în 14 Martie.

Membrii Societății s'au întrunit în sala numită »Regina Ana« din Palatul Regal. Anglia era reprezentată prin ministrul de externe Eden, Franța prin ministrul de externe Flandin, Belgia prin primministrul Van Zeeland iar Italia prin ministrul Grandi. Țara noastră e reprezentată de d. Nicolae Titulescu, ministru de externe, despre care gazetele engleze au scris cuvinte de laudă, arătând că Dsa are rol mare în desbaterile dela Londra. Intr'adevăr, la locuința Dsale, mereu e strânsă lume multă ca să se sfătuiască.

Germania a fost poftită să ia parte la desbateri, dar n'a voit să vină.

Sâmbătă dimineața s'a început la Londra marele sfat al popoarelor. Cel dintâi a vorbit d. Eden, ministrul Angliei. Dânsul a spus că Germania a călcat contractele de pace, și de aceea Societatea Națiunilor are datoria să caute un mijloc pentru înlăturarea primejdiilor.

Președintele a dat apoi cuvântul d-lui Flandin, ministrul Franței. Dânsul a ținut o vorbire lungă, arătând amănunțit, ce a făcut Germania și a cerut țărilor, cari au iscălit contractul de pace dela Locarno, să dea Franței și Belgiei, împotriva Germaniei, ajutorul pe care îl cere acel contract. Tot cam acest lucru l-a spus și d. Von Zeeland, primministrul Belgiei.

După prima ședință a Consiliului Societății Națiunilor, membrii au hotărât din nou să mai poștească odată Germania la sfatul de împăciuire. Hitler s'a arătat tare îndârjit pe poziția pe care a luat-o, căci el a declarat că de-aci încolo să judece Dumnezeu și poporul german. Ceilalți miniștri germani însă au fost de părere că ar fi bine să se răspundă invitației făcute de Societatea Națiunilor. Atunci Hitler a trimis telegramă la Londra, spunând că va trimite un reprezentant al Germaniei la Londra, dar numai cu următoarele condițiuni:

a) Germania să aibă aceleași drepturi ca și celelalte țări;

b) și să se primească toate propunerile lui Hitler.

Când s'a auzit la Londra acest răspuns, toată lumea a rămas nedumerită și nemulțumită. Toți au fost de părerea că acum pericolul e mai mare ca ori când. Căci nimeni nu se învoia ca să stea de vorbă cu Hitler primind de mai înainte toate propunerile lui. D. Flandin, ministrul Franței, a spus-o pe față: N'am venit la Londra ca să stau de vorbă cu Germania. Am venit să arăt că nemții au călcat contractele de pace și să hotărâm, ce-i de făcut împotriva lor. Și dacă nu se va lucra așa, voi pleca acasă chiar dacă va trebui să părăsesc Societatea Națiunilor.

Așa era starea lucrurilor luni dimineața, când urma să se întrunească din nou Consiliul. Se va primi propunerea Franței sau a Germaniei? Cu toate că semnele arătau că se va primi propunerea celei dintâi, lumea nu era liniștită. Căci se svonise că Anglia n'ar vrea să facă tot ce cere Franța împotriva Germaniei, cu toate că e datoare să facă în urma contractului dela Locarno. Din această stare de lucruri, înconjurată parcă de nori grei, trebuia să iasă Consiliul Societății Națiunilor în ședința sa de Luni.

În clipita când punem sub tipar ziarul ne vine știrea că Germania s'a hotărât totuși să-și trimită pe reprezentanții săi la marele sfat dela Londra. Deocamdată așadară primejdia de războiu este, pentru un timp oarecare, amânată.

Armatele italiene înaintează spre capitala Abisiniei

În numărul trecut al gazetei am scris că se vor face încercări de pace între Italia și Abisinia. Consiliul Societății Națiunilor a și fost chemat la Geneva pentru ziua de 11 Martie ca să caute drumurile împăcării.

Intre timp cătanele lui Hitler au trecut Rinul și Europa a ajuns ca un focar gata să izbucnească. Societatea Națiunilor a lăsat la o parte toate lucrările sale, cu italienii și abisinienii nu s'a mai ocupat, căutând leac stărilor din Europa. De aceea Mussolini, care a poruncit aeroplanelor să înceteze bombardamentul, a dat poruncă nouă, ca el să continue. Primul oraș abisinian bombardat, în care au murit mai multe persoane, între cari și 20 de femei, a fost orașul Ergaalem.

Trupele de uscat de pe frontul de nord au întărit toate pozițiile din apropierea râului Takazze, pregătindu-se de o nouă înaintare. Câțiva șefi de triburi din Abisinia au făcut drumuri lungi, până pe front, anunțând pe italieni că așteaptă să ajungă prin ținuturile lor ca să se supună.

În săptămâna trecută un general ita-

lian a sburat cu aeroplanul deasupra Addis-Abebei. Locuitorii din capitală s'au speriat rău de tot de pasărea sburătoare care aduce moartea. De altfel în multe părți ale țării domnește o mare nelcredere și în continuu sunt izbucniri de revolte.

Trupele italiene au început să înainteze spre inima țării. Armatele abisiniene nu se văd, semn că se pregătesc de atac mai în spre mijlocul țării. Locuitorii din părțile unde sunt acum italienii povestesc cum s'au retras armatele abisiniene, în desordine, având de luptat și cu triburile răscolate.

În peștera unui munte, italienii au găsit un cuib de 18 bandiți, înarmați până în dinți. Acești bandiți au luptat împotriva italienilor, nu din credință pentru Negus ci pentru pradă. În luptă au făcut ispravă bună. Au omorât 58 de italieni, iar ei au scăpat toți neatinși. În peșteră aveau încă din prada luată dela italieni. Toți 18 bandiții au fost împușcați.

Comuniștii din Spania au dat foc bisericilor

De ani de zile Spania e ca un vulcan în fierbere. Dușmănia politică e atât de mare încât încăerările se țin lanț.

Două partide se sbat din răspuțeri, fiecare să doboare la pământ pe celalalt. Sunt aproape pe o formă de puternice și de aceea pacea e mereu turburată. Unul e partidul comuniștilor, de stânga, frați de cruce cu bolșevicii din Rusia. Aceștia vreau să scoată din sufletele oamenilor credința dumnezeiască și să înființeze un stat laic, fără credință. Celălalt e partidul condus de vrednicii fi ai bisericii, cari vreau să conducă poporul pe cărările luminate de evanghelia lui Hristos.

Până la sfârșit, știm a cui va fi învingerea. Binele va învinge răul, căci așa e scris. Dar, deocamdată, în Spania comuniștii sunt destul de tari și nu se sfiesc să facă lucruri nevrednice de om.

Intre ultimele lor isprăvi sunt vre-o câteva biserici aprinse. Chiar în capitala țării, la Madrid, au ars săptămâna trecută mai multe biserici și o mănăstire. Scrie o gazetă străină că »ardeau ca rugurile și luminau cerul cu flăcările lor sinistre«.

S'au produs în aceeași noapte și încăerări, rămânând mai mulți morți în mijlocul străzii.

Comuniștii de acolo stau sub ordinele celor din Rusia. De acolo pleacă toate itele comuniste, nu numai în Spania ci în toate țările europene. Chiar și în țara noastră sunt destul plătiți de bolșevici ca să schimbe fața lucrurilor ca în Rusia. La noi însă nu prea prinde, ici colo la orașe, dar la sate nu sunt nici de sămânță. Se vede că sămțul strămoșesc, adevăratul sămț românesc s'a păstrat mai întreg în lumea satelor. Și acel simț prinde mai bine pericolul ce-l aduce cu sine comunismul. Căci, ce vreau acești predicatori în pustiu? Vreau să desbare pe oameni de biserică mai întâi, de viața plină de credință și de mângăeri dumnezeiești din jurul altarelor, la care s'au călit moșii și srrămoșii noștri în lupta ce-am purtat-o cu străinii. Vreau să-i despoaie apoi de averile lor, trecându-le statului. Fiecare să lucreze atât cât i-se poruncește și să mănânce atât cât i-se dă.

Când cetim întâmplări din țări străine ca cea de mai sus, cu bucurie constatăm că predicatorii de comunism dela noi din țară predică în pustiu.

Din „raiul bolșevic“

Un lucru mic care spune mult

Directorul căilor ferate ale Rusiei a trimis Direcțiunii căilor ferate române o scrisoare în care cere ca mecanicul (conducător de locomotive) Șutcov Ioan să fie înapoiat din slujba ce o făcea până acum. Pricina acestei rugăminti e un lucru de nimic, dar e atât de grăitoare despre stările din Rusia, încât am crezut de bine s'o prindem la gazetă. Căci multe se spun despre Rusia și cu toate că țaranul român nu prea dă ascultare celor cari spun că acolo curge lapte și miere, sunt totuși și de aceia cari aducându-și aminte de Rusia bogată de dinaintea de războiu, nu vreau să creadă că azi ar fi rău de tot în Rusia și că felul de conducere de acolo ar fi dăunător. Iată întâmplarea mecanicului buclucaș.

De când s'a terminat podul peste Nistru, se fac zilnic treceri de călători de pe pământul țării noastre în Rusia, și întors. Trenurile românești nu se opresc la graniță. Trez până la Tiraspol, căci așa e făcută favoarea, iar de acolo se întorc la Tighina.

Mecanicul Șutcov Ioan conducea locomotiva unui astfel de tren. De mâncare și-a luat hrană rece, așa cum își iau toți călătorii, căci trenul nu poate aștepta până se ospătează mecanicul în restaurantul gării. Avea de mâncare pâine albă și cârnaț, gustor, așa cum se face în casa fiicărui român de Crăciun. Ajuns pe tărâmul rusesc și-a scos mecanicului merindea și a început să mănânce, cu poftă, obosit de drum și de încordare. Câțiva „tovarăși“ ruși au văzut pita albă și cârnațul. Au început să se uite cu jind la cei ce mănca. Românul, darnic din fire, a împărțit ceace avea cu un rus stăpân. Acest lucru a ajuns la urechile celor mai mari, cari au scris Direcțiunii C. F. R. că nu doresc deloc să mai vadă pe pământul țării lor pe mecanicul cu pricina.

Lucrez aceste se explică astfel. În Rusia traiul e greu de tot. Acolo nu ajunge țaranul să mănânce pita albă și cârnaț. Acolo mănâncă ce-i dă stăpânirea, care nu-i dă așa bunătați. Iar când vede vre-un străin mănâncând astfel de mâncări, i-se ațăta pofta de mâncare ca la fiarele sălbatice. Stăpânitorii se tem să nu sară atunci asupra lor și să-i întrebe: Noi de ce nu putem mânca așa bunătați în țara asta așa de bogată, pe care noi o muncim cu brațele noastre? Și pentruoa țaranul rus să nu mai vadă pita albă și alte bunătați, stăpânirea rusă s'a oprit pe mecanicul Șutcov să mai treacă Nistru.

Acesta a fost trecut în slujbă pe altă linie, aici în țară, unde poate mânca pita albă cât dorește căci la noi, cu toată sărăcia din lume care s'a arătat și pe aici, fiecare are bucatele lui, acasă în hambar, de unde ia când vrea, fără să ceară bilet dela reprezentantul stăpânirii.

Ce pătești când te împotrivești legilor. Teutsch Gheorghe din comuna Hoghlag (jud. Târnava Mică) a îndemnat pe locuitorii să nu meargă la lucru pentru comună. Primăria comunală l-a arătat celor în drept ca pe unul care se împotrivește înalțărilor obștești, îndemnând pe alții să nu facă lucruri din cari ar folosi comuna. El a fost arestat și în curând va fi judecat și pedepsit pentru fapta lui.

Cum trăesc oamenii mari

Săptămâna trecută fostul Președinte al Cehoslovaciei T. G. Masaryk, a implinit 86 de ani. O vârstă frumoasă, la care aștepti, și tu și cei din jurul tău, să sosească sfârșitul cel mare.

T. G. Masaryk însă muncește și acum, cât îl ajută puterile, așa cum a muncit toată viața. Căci de câte ori se amintește numele acestui om mare, cei cari îi cunosc viața își amintesc că este copilul unui birjar, că a intrat în viață ca ucenic la un potcovar și că a urcat până la cea mai înaltă treaptă în stat după ce a învățat strălucit la școli înalte, luptându-se cu mari greutate. El a ajuns om mare și a întărit țara pe care a condus-o atâta timp, prin muncă neîntreruptă.

Muncește și acum la 86 de ani, după ce s'a retras din fruntea țării. Spune doftorul care îl îngrijește că acum urmărește cu mare băgare de seamă războiul din Abisinia. Odaia lui e plină de hârtii cari reprezintă țara Negusului, unde se dă lupte acum. Urmărește cu luare aminte mișcarea comunistă din Rusia și cea hitleristă din Germania. Merge adesea alături cu cele mai de seamă întâmplări din viața de azi.

E interesant de știut ce crede acest om mare despre războiu, acum când vântul amenințător de pace de până acum, parcă vrea să se schimbe în furtună. El spune că războiul ar fi o lovitură crudă, cum nu se poate spune mai crudă, dată civilizației și culturii. El ar strica, adesea ar dărâma, toată truda de vsacuri a omnirii, atât în ce a înfăptuit ca în afară cât și înăuntrul sufletului omnesc. Și de aceea el crede, așa cum ar fi bine să fie, că războiu nu se va face.

S'a prelungit starea de asediu și cenzura

Săptămâna trecută Parlamentul a votat legea prin care starea de asediu și cenzura se prelungesc încă pe șase luni.

Guvernul a spus că stările de acum sunt ca și pe vremea când a fost omorât Duca, de aceea e bine ca starea de asediu să fie prelungită.

Celelalte partide s'au arătat potrivnice acestei legi, spunând că în țară e liniște dar guvernul se simte slab și de aceea guvernează cu stare de asediu și cenzură.

O nenorocire în munți, aproape de Sinaia

Opt tineri din București au plecat duminică trecută la Sinaia, iar de acolo au început să urce pe munte în excursie. Ei voiau să ajungă la o casă așezată pe vârful numit Omul.

Urcușul muntelui a început la 5 dimineața. Cei opt tineri erau legați cu frânghii, unul de altul. Au urcat mersu opt seasuri. Le mai trebuia o zută de metri ca să ajungă în vârful muntelui. Atunci s'a desprins de pe piatră o avalanșă de zăpadă, un bulgăr cât un vârf de munte care a pornit furtunos spre vale. În drum a apucat pe cei opt tineri și i-a târât drum de doi km.

Unul dintre tineri a scăpat și a alergat repede la cel mai apropiat post de jandarmi, anunțând nenorocirea. Jandarmii au alergat la locul nenorocirii, unde a găsit trei morți, toți trei ingineri, și trei tineri cari trăiau încă dar nu se puteau smulge din nămeții de zăpadă. Trupul celui de al optulea n'a fost găsit.

Din cei opt tineri plecați duminică seara, s'au întors patru, și aceia plini de răni.

Cum vede d. Iuliu Maniu primejdia pândeste pacea Europei

Sâmbăta trecută, d. Iuliu Maniu a întors dela Viena. În gările dela graniță a fost salutat de o mulțime de partizani.

Marele ziar „Universul“ și-a trimis redactor să întrebe pe fostul Prim-ministru cum vede Dsa starea de astăzi a lucrurilor din Europa. Din cele multe spusuri de d. Iuliu Maniu și publicate de ziarul „Universul“, spicuim următoarele.

Am fost la Viena ca simplu participant — a început d. Maniu. Am fost ca să dau seama cum stau lucrurile în Austria și să văd dacă nu se poate face o apropiere între țările dunărene. Apoi am obiectat din când în când să cercetez această chestiune a cărții unde mi-am petrecut multă vreme din tinerețea mea.

Întrebat fiind că ce crede despre faptul că Germania a călcat contractul de pace, d. Maniu a spus:

Fapta Germaniei nu se poate nega cum admite și am credința că această părere va fi a tuturor țărilor cari hotărăsc acum între pace și războiu.

Germania trebuie silită să țină contractele de pace, căci dacă celelalte țări ar lăsa-o în pace, mâne Germania va crește și va cuprinde altceva, în primul rând Austria.

Față de pericolul războiului, Dsa a spus că „țara noastră, frumoasă și înflăcărată, trebuie să stea gata“.

Episcop acuzat de mari nereguli

La ședința din 6 Martie a Camerei Deputaților dl locotenent colonel V. Petreșcu a trebuit pe dl președinte al consiliului de ministri pe dl ministru de interne și pe dl ministru cultelor, când vor pune capet scandalurilor ce întâmplă la episcopia Râmnicului Nou și Severin, unde pastorește Preașfințitul Vasile Tolomeșu?

De 15 ani acest episcop se dădă la bălă și brutalități, vinde cele sfinte pe bani, face ilegalități și abuzuri administrative, pângărește episcopia cu mituoane de Lei și altele multe.

A rugat apoi pe cei trei miniștri, să-i dea rând cât mai iute ca să desvoalte o interpellare în chestiunea aceasta. La această interpellare s'au alăturat mulți deputați din multe partide.

Din Valea Sasului

Reuniunea femeilor române gr. cat. din com. Valea Sasului are în programul său, un punct de seamă, îngrijirea Casei Domnului. Sub conducerea seobosită a *dnei Aurea Rășniță*, prezidenta Reuniunii, femeile se îngrijesc ca lăcașul Domnului să fie mereu în frumusețat și înzestrat cu ceace o Reuniune de femei îl poate înzestra.

La dionrsul anului trecut Reuniunea a cumpărat un rând de odșdii bisericesti de 3840 Lei. A aurit sf. potir, plătind pentru aceasta 1200 Lei. Tot la cadrela Reuniunii d. Elena Rășniță, învățătoare, a lucrat cu felișie de școală o față de masă pe altar, iar *dna Anica Harja* a dăruit un covor de lână albă în valoare de 700 Lei.

Fapte ca cele de mai sus, sunt spre așteptare și lauda unei Reuniuni de femei.

Citiți „UNIREA POPORULUI“

„Alegerile“ de preot

Sub acest titlu ziarul „Esoul“ dela Arad scrie în numărul 109 de joi 12 Martie 1936 un articol, în care arată marile abuzuri ce se fac la așa numitele alegeri de preoți ortodocși. Spune că în comuna Nădab din jurul Aradului a fost „alegere“ de preot și că fiind Nădabani oameni cărora le place beutura, a fost acolo adevărată baie de beutura. Dimitrie Patrișor, de 26 ani, de pildă, atâta a baut sâmbătă, 7 Martie, seara, încât a căzut în drum și a murit pe marginea șanțului de beutura cea multă.

Continuă apoi ziarul: „Iată dar una dintre binefacerile sistemului de alegere a preoților! Iată pentru ce, nu numai în ultima vreme, ci și mai demult ceream ca preoții să fie numiți de episcopul lor, fiindcă acesta-i cunoaște și știe, cărei comuna ca element i-se cuvine.

„Nu putem presupune că din cauza fricii de nepotismul care s'ar instăpâni cu sistemul numirilor să întârzie introducerea lui. Ar fi din cale afară de trist să ne închidem că fețe bisericesti, cu prestigiu dat de o cultură aleasă, s'ar pruta la negocieri pentru a proteja pe unul sau pe altul, având la vedere „calitățile“ lui materialicești.

„Prin urmare cerem P. S. Sale episcopului Andrei (al Aradului, adaugem noi) să binevoiască a lua o atitudine în importanța chestiune pe care o știm, mai ales că se promite clerului o salarizare mai omenească din partea statului, care însă ar putea fi retrasă, spunându-se că „cine are atâția bani, încât să imbecile un sat întreg, n'are nevoie de oiașe știe ce leasă“.

„Altfel repetarea cazului rușinos și înfrustrător dela Nădab nu va putea fi înlăturată“.

Am copiat din cuvânt în cuvânt cece scrie ziarul „Esoul“ dela Arad, ca să nu ne bliuzăcă cumva cineva că cele scrise aici sunt părere noastră.

Ei bine, cece cere ziarul „Esoul“, cu toate că este ortodox și scris numai de ortodocși, este împotriva învătăturii bisericii ortodoxe, care, după învătătura fostului mitropolit Andrei Șaguna al Sibiului, spune că poporul are drept să-și aleagă el însuși pe preoții săi.

Învătătura mitropolitului Șaguna e imprumutată însă dela sașii din Ardeal și este potrivică atât sfintei Scripturi, cât și praxei bisericii din vescurile prime ale creștinismului, ba până și praxei bisericii ortodoxe române din Vechiul Regat.

Despre sf. Pavel și Varnava citim la Faptele Apostolilor 14, 22, că au pus preoți pe la bisericile din Antiohia, Lystra și Iconiu. Tot sf. Pavel a pus pe Tit episcop în Creta (ep. către Tit 1, 5) și l-a lăsat ca și el să pună prin orășe episcopi, și preoți cari să fie în stare a învăța pe alții.

În cele 9 vescuri dintâi ale creștinismului nu aflăm nici un singur caz și cu atât mai puțin că poporul să-și fi ales pe episcopii lor. Dimpotrivă preoții erau aleși de către preoți, iar episcopii de către episcopi în frunte cu mitropolitul acelei provincii.

În Vechiul Regat până și astăzi episcopul numește pe preoți, și numai în urma influenței mitropolitului Șaguna se aleg de o vreme încoace episcopii de către preoți și mireni.

Biserica noastră are prin urmare toată dreptatea când nu lasă poporului grija să-și aleagă el preoții și când pe episcopi îi numește Papa dela Roma. Pentru că de unde să știe poporul, care preot este bun și care rău. El cel mult atâta poate ști că outare preot e cântăret, e predicator bun, e bogat ori sărac, din oameni, darăci ori ștreit. Cu atât mai puțin poate cunoaște un mirean, care preot e mai

vrednic să fie episcop ori chiar mitropolit. Așa că este o mare greșală și un lucru potrivit sf. Scripturi și sf. canoane cece face ortodocșii din Ardeal.

Când ziarul „Esoul“ dela Arad, cere desființarea alegerii preoților de către mireni, aduce apa la moara bisericii unite, care nu s'a îndepărtat nici odată, nici de sf. Scriptură, nici de sf. canoane, și dă, fără să-și dea seama, un vot de blam bisericii ortodoxe.

† Dr. Ioan Zileriu

Vineri, în 13 l. c., a murit la Blaj Dr. Ioan Zileriu, fostul subprefect al Prefecturii Jud. Târnava Mică. A murit după o răceală care l-a ținut la pat înalate cu câteva zile. Răceala l-a atins plămânil și inima l-a slăbit, încât nu mai putea lupta cu boala.

Dispărutul a fost școlar la școlile Blajului, fiind mereu între școlarii cei buni ai clasei. La începutul războiului mondial a trecut în Vechiul Regat unde a intrat ca voluntar în armata română. A făcut parte din campania din 1918—1919 în a doua armată a generalului Moșoiu și a luat parte la ocuparea Budapestei.

După războiu a funcționat la siguranța din Cluj până în anul 1921 când a fost numit subprefect al jud. Târnava Mică. A fost și președinte al asociației voluntarilor din județ.

A fost un funcționar conștiincios și stimat de toți cu cari a avut de lucru. A murit creștinește, spovedit în ziua morții de un preot gr. cat., religie în care a crescut și pentru răspândirea căreia a lucrat contribuind cu o frumoasă sumă pentru parohiile din Vechiul Regat.

A fost înmormântat duminică în 15 Martie la Diclosânmărtin, alături de soția sa, petrecut fiind pe drumul din urmă de mulți cunoscuți și prieteni. Carul mortuar era împodobit cu numeroase cununi. D. dr. Emil Folea avocat în Diclosânmărtin, în loc de cunună pe mormântul fostului său prieten și conșcolar, a dăruit licențiu de băieți din Blaj o mie de Lei ca să fie împărțită la doi școlarii săraci din județ.

În urma dispărutului au rămas doi orfani de amândoi părinții, o elevă în cl. III. la liceul de fete din Blaj, și un copil mai mic, la școala primară.

Fie-i partea cu drepții!

Dureroasa întâmplare alor doi orbi. Săptămâna trecută, doi orbi treceau o stradă din București. Cu toate că nu vedeau, orbi și tiau drumul, simțind stâlpii, casele și chiar oamenii ce se apropiau, căci acela cărorale lipsește vederea, simț mai ușor decât ceilalți oameni. De departe venea cu luțul mare un tramvai. Conducătorul n'a mai putut opri și a dat peste cei doi orbi. Amândoi au fost răniți greu, încât nu sunt nădejdi că vor scăpa cu viață. Pățania celor doi tineri fără vedere a îndușat multă lume.

A dat tifosul în țară. Boala grea numită tifos exantematic, care a secerat atâtea vieți în timpul marelui războiu, a început să se arate în numeroase locuri din Basarabia. De aici s'a răspândit, prin țigani, ce umblă din loc în loc, și în alte părți, chiar și în Ardeal. Câțiva pușcăriași cari au fost mutați din închisorile basarabene la București, au dus-o și acolo. Boala aceasta grea lovește mai ales acolo unde este necurătenie, unde domnește murdăria și păduchii. În locurile curate, unde intră soarele și lucrurile se spală des, boala aceasta nu poate pătrunde.

Serbarea tradițională a studenților Academiei de teologie din Blaj, care se ținea de obicei la Buna Vestire, se ține anul acesta în ziua de 29 Martie. Între alte puncte de seamă se anunță balada Constantin Brâncoveanu de V. Alexandri, muzica de Iacob Mureșianu. Cântă corul Academiei de teologie acompaniat de orchestră.

Generalul Dumitrescu a fost condamnat. Cei doi își amintesc poate de generalul Dumitrescu. Oarecândva a fost mai marele jandarmilor din întreaga țară. S'a dovedit că pe când era în aceeași înaltă slujbă a folosit jandarmii la munca moșilor sale și a făcut alte fapte împotriva legii cari l-au adus câștiguri de milioane. El a fost judecat la Brașov și condamnat la un an închisoare. În ziua condamnării a și fost depus la închisoare.

Trebue băgare de seamă când umbli cu arma. Un tânăr din com. Slobozia (jud. Ialomița) curăța săptămâna trecută o armă de vânatoare. Tot învârtindu-o în sus și în jos, din nebagare de seamă arma s'a descărcat, lovind pe mamă-sa care mătura prin casă. Rântită a fost dusă la spital dar sunt puține nădejdi că va scăpa cu viață. Tânărul a fost arestat. Acum plânge la închisoare o faptă făcută fără băgare de seamă, care l-a adus pe cap două năpeste.

Roata morii i-a zdrobit trupul. Morarul Ioan Ștefanescu din comuna Taștea (jud. Hunedoara) a fost prins între dinții dintre roatele grindelului și între fusul pietrelor. A fost scos de acolo, cu trupul zdrobit, de câțiva locuitori. După puțin timp morarul a murit în chinuri groaznice.

Tren prin aer. Am ajuns să auzim și de această minunație. Un tren care umblă prin aer, fără șini. Rușii au un astfel de tren. Locomotiva e un aeroplan de care e legat, deocamdată, un singur vagon, anume făcut pentru drumuri prin aer. Acest vagon se poate desprinde de locomotivă, și poate coborî la pământ fără să se strice. În schimb aeroplanul zboară mai departe. Am spus că acest tren are un singur vagon. Se poate ca nu peste mult să fie trenuri prin aer cu 10—12 vagoane.

A fost întoarsă dela groapă. În comuna Cărbunești Jud. Dâmbovița, a murit săptămâna trecută femeia Ana Eufrosina. Trei zile a fost jilită de neamuri cari așteptau cu durere s'o însoțească pe drumul din urmă până la mormânt. În ziua a treia l-s'a făcut slujba înmormântării și carul cu moarta a pornit apoi spre groapă. În drum spre cimitir, doi jandarmi opresc convoiul și dau poruncă să se întoarcă înapoi, căci moarta trebue vizitată, înainte de înmormântare, de doctori. Cineva a scris adecă la parchet că moartea femeii n'a fost tocmai curată și oamenii legii trebuiau să facă cercetări. Locuitorii priveau ca la minune la moarta întoarsă din drumul mormântului. Căci așa ceva nu se mai auzise prin partea locului.

Aeroplanele și popoarele sălbatice. Un ofițer englez a plecat, cu ani în urmă, spre America de sud. A plecat singur, pe drumurile aerului, conducând un aeroplan de

curând scos din fabrică. Deasupra unei regiuni sălbatice din America de sud, s'a rupt ceva la aeroplan. Ofițerul a cercetat stricăciunea și și-a dat seama că n'o mai poate drege. A pus mâna pe parașută și s'a aruncat în văzduh. Aeroplanul a mai aburat puțin și s'a prăbușit pe crestele unor munți. Ofițerul a ajuns viu la pământ, dar cu picioarele rupte. Sălbaticii din părțile acelea, când au văzut om căzând din cer, au rămas incremențiți. Cu frică mare s'au apropiat de ofițerul englez ce se chinna cu picioarele rupte, pe care ei îl socoteau căzut din cer. Au început să l-se închine, și astăzi ofițerul, care s'a vindecat, trăește în mijlocul aceluiași popor care îl crede Dumnezeu. Când arzi asemenea vești, te gândești: Cât întunerec sălășluiește pe pământ.

Trimitem porci în Grecia. De aproape doi ani de zile nu s'au mai trimis porci dela noi din țară în Grecia. S'au fost trimiși pe vremea aceea niște porci bolnavi și îndată cumpărătorii greci au părăsit târgurile noastre îndreptându-se spre alte țări. În săptămânile trecute însă, s'a încheiat prima învoială prin care Grecia cumpără porci dela noi. Primul transport, 49 capete porci îngrășați pentru tăiere, a și plecat. Târgul de porci se va înviora în urma învoelii cu Grecia.

Se va căsători Regele Angliei? Regele Eduard al Angliei a împlinit anul trecut 40 de ani. A ajuns această vârstă necășătorit și de multeori a spus că dorește să rămână meru așa. Iată însă că zilele trecute s'a svonit că se va căsători. Când s'a votat bugetul, Regele a cerut deputaților să nu uite să treacă în buget cheltuielile pentru cazul când Regele se va căsători. Căci căsătoria Regelui Angliei, a cărui stăpânire se întinde peste multe țări și mări, se face cu cheltuieli mari și cu pompă ca'n povești. În cererea Regelui mulți au văzut un semn că se va căsători.

Un nebun care se crede predicator. La Brăila trăește un tânăr numit Ion Bantaș, cu mîntea stricată de câțiva ani. Săptămâna trecută a ieșit de acasă, fără să fie văzut de părinți și a plecat la plimbare. În dreptul unei biserici s'a oprit, a privit o clipă în jur și a intrat. Câțiva credincioși se rugau cucernici în fața altarului. Nebunul s'a îmbrăcat în odăjdile preoțesti, s'a urcat în amvon și a început să predice. Credincioșii au înțeles din vorbe că cel ce le spune e cu mîntea răvășită. Câteva mueri, mai slabe de înger, au rupt-o la fugă și au anunțat sergentul din fața bisericii. Nebunul a fost coborât de pe amvon și desbrăcat cu mare greu, căci spunea el că e nepot de popă și că se pricepe la predicat. Acum predică într'o casă de nebun unde câțiva tovarăși îl ascultă bucurându-se, mai ales că din când în când se trezesc cu toții, cu predicator cu tot, în hohote de râs.

A căzut o stea urlașă. În dimineața zilei de 14 Martie, înainte de a se face bine de zi, a căzut o stea urlașă în oceanul din marginea Americii. La început a luminat, cu o strălucire orbitoare, întregă zarea. Apoi a pornit spre pământ făcând zgomote asurzitoare. Coasta din apropierea țărâmului unde a căzut a fost sgoduită de un cutremur puternic. Cel ce au văzut steaua spuneau că era rotundă, roșie și cu coadă. Un ofițer care tocmai conducea un aeroplan, a spus că i-se părea că a explodat motorul aeroplanului. A mai spus că așa luminează orbitoare n'a văzut în viața sa.

Au murit striviți sub greutatea acoperișului. Locuitorii din com. Români (aproape de Piatra Neamț) au primit o ma-

gazine mare în care se țineau de obicei cereale. De câțiva ani nu mai era folosită, din care pricină locuitorii s'au hotărât să o desfacă și să o împartă. Acoperișul era bun și de aceea au voit să-l dea jos întreg, nedesfăcut. 60 de oameni cu furci de fier și cu fanii au încercat să dea jos o greutate de șase mii kg. Dar puterile nu l-au ajutat, căci greutatea era prea mare. Când au simțit că nu mai pot, au sărit cu toții, fiecare căutând să se scape cumva. Trei țărani au fost prinși sub greutatea cea mare și au fost striviți ca niște pul de găină.

Unde duce beția. Lângă o casă părăsită din marginea satului Codreai (jud. Soroca) a fost găsit mort locuitorul Roman Munteanu. Câțiva drumeți au spus că a plecat beat, încă de ziua, din târgul Briceova. A rătăcit apoi drumul și a căzut într'un pârâu, în marginea căsușii părăsite, unde a înghețat. Trepul lui a fost găsit numai după 6 zile. După el a rămas o soție și patru copii orfani, cari vor trăi de aci înainte în lipsă, din pricina beției părintelui lor.

O întâmplare ciudată în parlamentul englez. În parlamentul englez s'a petrecut săptămâna trecută următoarea întâmplare: În timp ce vorbea un deputat, o femeie din tribună a început să strige îndemnând guvernul să întărească pacea. Ușierii au sărit îndată ca să o scoată afară. Înainte de a pune mâna pe ea, femeia a aruncat în sală niște prafuri. Toți deputații au început atunci să strănute încât președintele a fost silit să închidă ședința. S'a constatat că femeia nu era întreagă la minte.

Din mijlocul Africii. O știre sosită din Africa anunța că s'a dat de urma unui trib de sălbatici. De acest trib nu se știa nimic până acum. Au apărut dintr'odată din mijlocul pădurilor întinse, și sunt de o sălbătăciune de neînchipuit. Ei sunt îmbrăcați în piele de leopard, au lănci și săgeți otrăvite și omoară orice străin întâlnesc în cale. Pe fete nu le omoară ci le fură. Locuitorii pașnici din marginea unui râu și-au părăsit șezărilor din pricina acestor sălbatici cari nu-i lasă să trăiască în pace.

A căzut în fântână. Un oarecare Ștefan Gherghely din Cărarau (jud. Satu Mare) a fost la crășma satului unde a beut peste măsură. În drum spre casă, beat cum era, a căzut de mai multe ori. Tocmai când să ajungă acasă a trecut pe lângă o fântână. Apropiindu-se prea tare, a căzut cu capul în jos și s'a înecat. Niște săteni au dat de el a doua zi și l-au scos afară.

† Simion Marcu paroh în Gârbova de jos, împărțit cu Sfintele Taine ale muribanzilor, după un morb greu și îndelungat, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, Sâmbătă în 7 Martie 1936 la ora 4 a. m., în anul 69 al etății, 45 al preoției și 40 al văduviei. — Dormi în pace suflet blând!

DE VÂNZARE

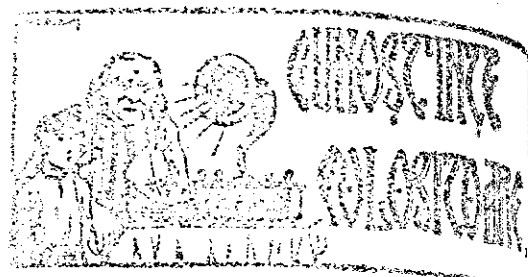
UN VIER

de 9 luni, rasă de Bazna,
cu certificat medical.

Se află la

POȘA IACOB primar
Pânade p. Blaj

(373) 1-1

Lecuirea animalelor cu burueni

Animalele, ca și oamenii suferă de multe boale. Pentru vindecarea lor se întrebuințează tot felul de leacuri cari se cumpără din farmacie. Multe leacuri se pot pregăti din burueni. Astfel de leacuri se pot vindeca nu numai boalele cari bântuie printre oameni și boalele animalelor. Mai ales s'au găsit multe oameni încearcă lecuirea animalelor bolnave, cu burueni.

Cele mai cunoscute burueni întrebuințate pentru lecuirea animalelor bolnave sunt:

Mărul Lupului. Buruiană ce crește prin locuri cultivate. Toată buruiana are miros puternic și neplăcut. Are frunzele, cât și rădăcinile se întrebuințează pentru vindecarea rănilor. Rănilor cailor pricinuite de ham sau de gheață se vindecă dacă se spală cu zeamă de mărul-lupului, sau numai se presară răni praf de frunze sau rădăcini de mărul-lupului.

Urechelnița. Are frunzele foarte grase, carnoase. Se găsește mai ales în ținuturile muntoase. Mulți cultivă pe acoperișul caselor sau pe pereți. În vechime se credea despre această buruiană, că apăra de trănăci oasa pe acoperișul căreia crește. Din cauza aceasta, împăratul Carol V a obligat prin lege pe toți oamenii de împărăția sa să o cultive.

Frunzele de urechelniță, fierbe în oțet de vin se întrebuințează pentru vindecarea picioarelor umflate ale calilor.

Brie. Buruiană mirositoare, ce crește prin livezile dela munte. Se numește și **Mărul ursului**, fiindcă are tulpini la început, păroasă ca și un urs. Păstorii cred că vacile cari mănâncă această buruiană, dau lapte mai mult și iar alte animale se întăresc și se îngrășă dacă se hrănesc cu ea.

Semințele de brie se întrebuințează pentru vindecarea vitelor umflate și greutate la mistuire.

Cânepa codrului. Crește prin locuri umede, pe râuri și pe lângă drumuri. Are tulpina dreaptă, frunzele dințate pe margine și florile roșietice.

Caii cu năduf se ușurează și se curăță dacă mănâncă cânepa codrului. Pe caii, frecăți cu frunzele verzi ale acestei burueni, nu se pun muștele.

Dedețet de livadă. Burueni ierboasă păroasă, cu flori violete plecate în jos. Se găsește prin livezi și mărașii. Pentru lecuirea animalelor se întrebuințează frunzele. Durerile de stomac și greutățile la mistuire pricinuite de mănâncare prea multă se vindecă cu fierberea de frunze de dedețet. Frunze de dedețet se pun și pe rănilor învechite ale animalelor.

Înul. Crește cultivat. De leacuri se întrebuințează semințele. Vreme de jumătate de ceas, se fierb 15-30 grame

de semințe întru litru de apă. Aceasta fiertură se dă animalelor cari sufer de aprindere de plămâni. E bună și la otrăviri cu materii arzătoare.

Brusturul. Crește prin locuri necultivate. La lecuirea animalelor se întrebuințează rădăcina fiartă în apă. Cu aceasta apă se spală pielea animalelor cari sufer de mâncărime. Ori ce rane se vindecă cu sucule stors din frunzele de brustur. Oilor slabite, ofticoase e bine să li-se pună în mâncare frunze de brustur tăiate mărunt.

Odoleanul. Crește prin fânețe umede, prin paduri umbroase și pe lângă paraie. De leac se întrebuințează rădăcina, care e bună pentru vindecarea cărceilor, colicii și amortelilor.

Romanița. Crește prin locuri nisipoase, cultivate și pe lângă drumuri. Florile mirositoare sunt bune de leac. Cu fiertură de flori de romanița se vindecă colica, sgârșiturile și durerile reumatice ale animalelor. Dacă boalele sunt învechite și mai grele, fiertura se amestecă și cu alte leacuri: camfor, oțet de vin sau terpenină. Vitelor mari: boi, cai se poate da tot la 2 ore câte 30—40 grame din aceasta fiertură. Rănile învechite ale vitelor și cari miroasă greu, dacă se prezeră cu praf de rădăcină de romanița, se curată și se vindecă.

Ion Popu-Câmpănu

Cultivarea viilor în județul Târnava-Mică

În legătură cu măsurile luate de Ministerul de agricultură, pentru ocrotirea viticulturii (cultivării viilor), secția agricolă a județului Târnava-Mică a organizat în cursul lunii trecute o mare expoziție de vinuri în orașul Dicio-Sânmartin.

Vinurile de pe Valea Târnavelor, datorită pământului bun, sunt de o calitate foarte bună, ceace le asigură întâietate față de o multime de alte vinuri.

În județul Târnava-Mică, avem o suprafață de 3000 hectare, cultivate cu viță de vie. În ceace privește cultura viței de vie, județul are priate cele mai bune soiuri.

Astfel feteasa ardelenă ocupă $\frac{1}{3}$, rislingul italian $\frac{1}{3}$, iar restul este ocupat din fetească regal, rubander și muskat.

Din suprafața de 3000 hectare se recoltează anual o cantitate de 1 milion 200 mii decalitre (10 litri, vedre).

Soiurile cultivate sunt, mai ales, pentru vin și mai puțin pentru struguri destinați exportului, ceace este o mare garanție de calitate superioară a viurilor de pe Valea Târnavelor. Viurile conțin în mijlociu 17—19 grade Malligand, deci sunt bune pentru export.

Anul trecut, a început a se introduce un nou soi de viță de vie numită „Afuz-Ali“ bună pentru struguri destinați consumului și exportului.

Secția agricolă din Blaj, pentru o cât mai bună valorizare (prețuire) a produselor viticole, a înființat o cooperativă viticolă cu numele „Strugurul“, unde membrii cooperativei și viticultorii județului își pot depozita viurile pentru păstrare și îngrijire în comun, după care se asigură o bună vânzare.

Pentru a face cunoscute vinurile de pe Valea Târnavelor secția agricolă Blaj, va deschide anul acesta un depozit pentru vinuri în București și alte orașe. Aceste măsuri ce se vor lua, au drept scop, facerea cunoscută a vestitelor vinuri de „Târnavă“, iar în al doilea

rând ea valorificarea lor să se facă cât mai bună. Astfel, să viticultorii vor avea la îndemână locul unde să-și desfășoare viașile, având totdeodată asigurată și păstrarea lor.

După cum am zis, mai sus, soiurile de viță de vie actuale nu sunt bune pentru strugurii destinați exportului. Noua varietate (fel) de struguri care se cultivă va asigura Târnavelor, posibilitatea, de a avea și struguri destinați exportului. În modul acesta toți viticultorii vor avea posibilitatea, peste vre-o câțiva ani, să poată exporta, prin cooperativa „Strugurul“, mari și bune calități de struguri, cari vor duce faima lor alături de a viurilor renumite.

Pentru realizarea acestui frumos gând însă este necesar a se cultiva și noua varietate numită „Afuz-Ali“ alături de celelalte, pentru via. Numai în modul acesta Valea Târnavelor își va putea ocupa locul pe care-l merită.

Deșigur că după toate acestea, va urma defacerea ambelor produse viticole în cele mai multumitoare condițiuni, atât pentru viticultor cât și pentru consumatorul din țară sau din străinătate. Căci vorba negustorului, unei marfe bine prezentată, de bună calitate, încă din magazinul producătorului îi este asigurată vânzarea.

La marfă bună cuvise-se deci un pret bun.

Olimplu I. Barna

Antraxul

(dalac, înșplinare)

Se ivește la toate soiurile de animale: boi, cai, oi, porci și chiar la animalele sălbatice cari se hrănesc cu carne din cadavrele de vite rămase nesăgropate.

La om boala se numește *buba neagră*, din cauză că apare pe față sau pe mâini, sub forma unei bube negre.

Microbul antraxului intră în corpul animalelor odată cu mâncarea sau cu apa de băut, iar timp de 10—12 zile crește și se înmulțește în sângele animalului și apoi se produce boala.

La toate animalele antraxul se poate arăta sub 2 forme: *antrax intern* și *antrax extern*. Forma cea mai des întâlnită este antraxul intern, care, la rândul său, este de 3 feluri: *supra acut*, *acut* și *sub acut*.

1. *În forma supra acută sau fulgerătoare* boala durează abea câteva minute și foarte rar un ceas sau două. Boul, fără să fi prezentat mai înainte vre-un semn de boală, se oprește în loc întepenit, începe să tremure și să sufle greu. Inima bate să-i spargă pieptul. Privirea lui este sperioasă, mișcă capul în dreapta și în stânga uitându-se la flămânzi, cade apoi jos, aruncă din picioare, scrâșnete din dinți, uriează și moare. Adeseori fiind prins în jug, se oprește din rumegat, cade jos parc'ar fi fost trântit, se întinde și moare.

2. *În forma acută* boala durează vre-o 12 ore. Cel mai adesea vedem că animalul nu mai vrea să mai mănânce, dacă îl poștim cu apă, nu poate să înghită și i se scurge din gură, apoi se culcă și stă tot timpul în asimptre. Urechile lui sunt reci, începe să tremure din tot corpul, game foarte greu, se baligă și se uriează mai des, alteori cu picături de sânge, se scoală și se culcă parc'ar n'are astâmpăr. Inima lui bate foarte puternic, iar dacă i-am lua temperatura (căldura corpului) vedem că are 40°—41°. Înainte de a muri, se abate și aruncă din picioare.

3. *În forma subacută* boala aceasta durează până la 4 zile. Semnele sunt cam aceleași ca și în forma acută. Această formă se întâlnește

mai des la oi. Oia bolnavă este apucată de crize, adică de tremurături musculare. Numai mănâncă, tremură, se culcă, se scoală repede, n'are astâmpăr, adesea fuge înaintea turmei, sau rămăce în urma ei, se uriează foarte des și chiar cu sânge, apoi cade jos, nu se mai poate scula și moare.

Ce observăm la o vită moartă de antrax?

Dacă facem autopsia, adică deschidem cadavrul unei vite care a murit de antrax, vedem trei lucruri mai de seamă:

a) Sângele este negricios și nu se încheagă;

b) Pelița care ține mâțele, are vinele roșii, pline cu sânge, parc'ar fi niște fire de arnici roșu;

c) Splina este umflată și de 4—5 ori mai mare ca la vitele sănătoase. Are o culoare văesă, iar dacă o crepăm cu cuțitul, vedem că înăuntru se aseamăna cu lietarul de prune, sau cu păcura.

Cum se produce îmbolnăvirea vitelor?

Microbii dalacului se găsesc răspândiți pretutindeni în natură, dar mai cu seamă pe câmpurile de pășunat și a apa râurilor. Ei se învelesc de jur împrejur cu un fel de coajă, care îi apără de soare și de putreziciune. Înveliți în această coajă ei pot trăi nevătămați ani de zile, fără să le pese de căldură, de frig și de umezală.

Se găsesc în apele râurilor, fiindcă mulți gospodari fără să-și dea seama, aruncă în râu cadavrele vitelor moarte de antrax, în loc să le îngroape cât mai adânc în pământ. Și doar cadavrul acestor animale este un furnicar de microbi. În apa râurilor sporii se păstrează fără nici un pericol și venind pe apă în jos, suat băuți de vitele din satele vecine și proprietarul se mără că de unde i-s'a putut îmbolnăvi vite. Tot ce provine din cadavrul unui animal mort de antrax este infectat, spureaf și produce boala. Sângele — și plugarii noștri au obiceiul de a tăia din urechi ori de câte ori vasa se simte rău — ajută la răspândirea boalei, căci o picătură din acest sânge, dacă cade pe fân sau pe asternut, este de ajuns de a îmbolnăvi vite, care mănâncă acel fân.

Carnea de vită bolnavă de antrax, dacă e mâncată de oameni, le produce boala. Oamenii cari jupuesc animalele moarte de antrax se pot îmbolnăvi, dacă au mai ales o sgârșitură cât de mică la mână.

Nu este iertat să jupuim și apoi să vindem pielea dela un animal mort de antrax, căci ea conține spori și îmbolnăvește mai ales pe cei cari o lucrează: tăbăcari, curelari și cișmari. În jud. Constanța s'au îmbolnăvit de antrax 20 de țărani cari și-au făcut opinci din pielea unei vaci moartă de antrax.

Cadavrele vitelor moarte de antrax, dacă nu sunt îngropate cât mai adânc în pământ, sunt desgropate de câinii flămânzi ai satului și împrăștiate pe câmp. Alteori chiar râmele și alți viermi scot sporii de antrax din cadavre și-i împrăstie la suprafața pământului. De aceea simiterul de animale să fie așezat la marginea comunei, să fie bine îngrijit, și înconjurat cu gard de sârmă, iar vitele să nu fie lasate să pășuneze acolo.

Dacă sporii ajung pe iarba câmpului, pot trăi ani de zile și apoi înghițiți odată cu iarba sau cu fânul cosit, ajung în stomacul vitelor și le îmbolnăvesc.

Ce trebuie să facem dacă ne-a murit o vită de antrax?

După ce vitea a murit, i-se astupă nările și șezutul, pentru a nu se răspândi microbii cu baliga sau scursorile din naz, vite se urcă în car, se duce la cimitirul de animale și se îngroapă cu piele cu tot, într-o groapă adâncă

de cel puțin 2 m. Peste groapă se aruncă un strat de var astins.

Oamenii cari au umblat cu cadavrul, precum și carul cu care a fost dus la cimitir, se spală cu sublimat sorosiv 20/00.

Se va ridica tot așternutul și băligarul, unde a stat animalul bolnav de antrax, și se va arde, fiindcă el poate conține microbi ieșiți din corp, fie cu băluga, fie cu urina. Locul unde a stat vita, bianetele grajdului și ieslele vor fi opărite cu apă clocotită, cu sublimat, sau cu var astins.

Dacă vitele s'au îmbolnăvit din fân, eslorlate nu li-se mai dă să mănânce din acel fân.

Se va schimba locul de pășunat, dacă boala s'a căpătat dela pășune.

Tratamentul. Dacă vrsim ca vitele să nu se îmbolnăvească de antrax, trebuie să le vaccinăm. Fiecare plugar să-și vaccineze în fiecare primăvară toate vitele sale. Prin vaccinare, ne punem la adăpost vitele de boală; iar pe de altă parte stărpim boala din aceea localitate.

Dacă vita s'a îmbolnăvit, trebuie să chemăm pe medicul veterinar care-i face injecții de ser anticarbonos și numai en acest ser reușim să vindecăm animalul. Toate caielalte încercări, ca împunsături în splină cu sula, nu ajută la nimic, ba mai mult, asecași sula întrebuințată la alte animale sănătoase, le îmbolnăvește, dacă n'a fost înroșită în foc, fiindcă pe ea rămân priși microbii antraxului dela vaca bolnavă, care a fost împusă mai înainte.

Dr. Ioan Selceanu
medic veterinar

Gavrilă Grigaci. Bani de cari ne întrebați i-am primit. A fost publicat și în nr. 8 din 23 Febr. 1936.

Iosif D. Dăm. Aveți de plătit încă 100 Lei pe 1934; 150 Lei pe 1935 și 150 pe anul curent.

Dumitru Chirteș I. Ioan a M. Din cei 300 Lei primiți am trecut pe 1933 Lei 67; pe 1934 Lei 150 și pe 1935 Lei 83. — Rest încă Lei 67 pe 1935.

Of. parohial Bădăcin. Am primit 300 Lei. Am trecut pe 1935 Lei 50; pe 1936 Lei 150 și pe 1937 Lei 100.

Vințu George. Bani i-am trecut la adresa Dvoastră. Mai aveți de plătit pe 1935 Lei 120 și 150 pe anul curent.

Am primit câte 150 dela următorii: Carol Pascha, Brutus Pinte, Gheorghe Podina, Iosif Pop, Barb Alexă, Onu Popa I. Teofil, Ieronim Man, Pr. I. Cristea, Nicolae Dregheciu, I. Șerban, I. Busoi, Valeriu Besu, Of. parohial Șemlac, Iepure Ioan, Const. Man, Nicolae Suci, Nicolae Colaru.

Alte sume: Checiu Iacob a Scrobi 50; Axente Mișca 300; Șuteu Anica I. C. 160; Vlad Ioan 37; Olimpiu Avram Canton Ohio 285; Chirteș Dumitru I. Ioan a M. 300; Mateiu Mihai 200; Domuța Vasile 40; Of. parohial Bădăcin 300; Vințu Gheorghe 200; Braicu Ioan 100; Popa Leon a Buțului 100; Ioan Pascu 200; Biserica gr. cat. Căpâlna de jos 100; Andercău Vasile 175; Pr. Pavel Salvan 390.

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 283—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 1598—1930 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului v. d. Aldea Miron n. Câmpean repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 807 Lei — bani și acc.

se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Martie 1936 orele 4 p. m. la fața locului în comuna Tău de Secaș, la dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 cai în valoare de 5000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Martie 1936.

(378) 1—1 Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 133—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 5064—1931 a judecătoriei de ocol din Blaj în favorul reclamantului Nadler Benjamin comerciant repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 7560 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 30 Martie 1936 orele 4 d. m. la fața locului în comuna Clufad, lângă podul Târnavei dinspre Crăciunel unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 3 cai și 3 căruțe în valoare de 12000 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Martie 1936.

(377) 1—1 Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 160—1935

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 3033—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Lsdislau Szöcs repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedy adv. Blaj pentru încasarea creanței de 650 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 30 Martie 1936 orele 11 a. m. la fața locului în Blaj (Str. R. g. Carol II. No. 13) unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 vacă, 1 car, 1 coșeriu pt. porumb, în valoare de 5700 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Martie 1936.

(375) 1—1 Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 18—1936

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 4557—1931 a judecătoriei mixte Blaj în favorul reclamantului Traian Novac din Blaj repr. prin avocatul Dr. Lsd. Enyedy adv. pentru încasarea creanței de 534 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 31 Martie 1936 orele 11 a. m. la fața locului în Mănărade dom. urm. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 4 care de fân și o șură, țigle în valoare de 4600 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Martie 1936.

(376) 1—1 Șef portărel FLEFLEA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. 127—1932

Publicație de licitație

Subsemnatul Șef Portărel prin aceasta publică că în baza deciziei No. G. 876—1931 a judecătoriei de ocol Blaj în favorul reclamantului Fridolina Trencsiner repr. prin avocatul Dr. Lud. Enyedy din Blaj pentru încasarea creanței de 2400 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 30 Martie 1936 orele 2 p. m. la fața locului în Blaj la domiciliul urmăritului unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 mașină cusut, 2 rafturi, 3 mese, 2 tarabe și dif. n. de casă în valoare de 14500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare. Dumbrăveni, la 3 Martie 1936.

(374) 1—1 Șef portărel FLEFLEA

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

„Fetița Orfană“

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros primitiv și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicale pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10

Notele, 8 pagini mari, „ 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaugă 5 Lei pentru porto. Cu ramburs nu se trimite.

Librăria Seminarială din Blaj